

АДМІНІСТРАТИВНА ПРАВОСУБ'ЄКТНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОФІСУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ТА ІННОВАЦІЙ

Досліджується адміністративна правосуб'єктність Українського національного офісу інтелектуальної власності та інновацій. Доведено, що цей орган не є ні органом державної влади, ні колегіальним державним органом, а є іншим суб'єктом публічного права, якому згідно із законодавством надані повноваження здійснювати від імені держави владні управлінські функції, юрисдикція якого поширюється на всю територію України, а отже, державним органом (в частині делегованих йому державою владних повноважень) у розумінні Закону України «Про запобігання корупції», наділений адміністративною правосуб'єктністю. Обґрунтовано, що підставами для такого висновку є наступні ознаки УКРНОІВІ: 1) створений на підставі Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо створення Національного органу інтелектуальної власності»; 2) його владні повноваження делеговані Міністерством економіки України, і визначені Законом України «Про авторське право і суміжні права»; 3) реалізація НОІВ делегованих повноважень у сфері інтелектуальної власності і є здійсненням ним владних управлінських функцій; 4) юрисдикція УКРНОІВІ поширюється на всю територію України, оскільки він є національним органом, що свідчить про загальнодержавний характер його діяльності.

Ключові слова: адміністративна правосуб'єктність, Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій, державний орган, юридична особа публічного права, орган державної влади, суб'єкт владних повноважень, владні управлінські функції, делеговані владні повноваження.

Kysil Liudmyla. Administrative legal personality of the National Office of Intellectual Property and Innovation of Ukraine

The article examines the administrative legal personality of the Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovation. It has been proven that the Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovation is neither a body of state power nor a collegial state body, but is another subject of public

© КИСІЛЬ Людмила Євгенівна – кандидат юридичних наук, доцент, старший науковий співробітник відділу проблем державного управління та адміністративного права Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України; ORCID: 0000-0001-7986-09; e-mail: ludmila-kysil@ukr.net

law, which, according to the legislation, is empowered to perform authoritative management functions on behalf of the state, the jurisdiction of which extends to the entire territory of Ukraine. Therefore, the Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovation is a state body (in terms of the powers delegated to it by the state) within the meaning of the Law of Ukraine «On Prevention of Corruption», endowed with administrative legal personality. It is substantiated that the grounds for such a conclusion are the following characteristics of UKRNOIVI: 1) created on the basis of the Law of Ukraine «On Amendments to Certain Laws of Ukraine Regarding the Creation of the National Intellectual Property Body»; 2) his powers are delegated by the Ministry of Economy of Ukraine and defined by the Law of Ukraine «On Copyright and Related Rights»; 3) the implementation by the NOIP of delegated powers in the field of intellectual property and is the exercise of authoritative management functions by it; 4) the jurisdiction of the UKRNOIVI extends to the entire territory of Ukraine, as it is a national body, which indicates the state-wide nature of its activities.

Key words: administrative legal personality, Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovation, state body, legal entity under public law, state authority, subject of authority, powerful management functions, delegated authority.

Вступ. Інтерес до дослідження адміністративної правосуб'єктності обумовлений сучасною трансформацією адміністративного права та його методів, що відбувається у контексті адміністративно-правової реформи і спричинило активізацію відповідних наукових дискусій в юридичній літературі.

Значущість дослідження теоретико – прикладних аспектів адміністративної правосуб'єктності обумовлюється також тим, що адміністративні правовідносини, механізм адміністративно – правового регулювання і навіть адміністративне право у цілому існують виключно для їх суб'єктів. І хоча переважна більшість адміністративно-правових досліджень стосуються особливостей статусу певних різновидів органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів публічної адміністрації, фізичних осіб, проте зростає науковий інтерес до юридичних осіб публічного права як суб'єктів адміністративного права на противагу традиційному цивілістичному підходу до них, дискутуються питання їх компетенції, прав та обов'язків, виконуваних функцій у сфері адміністративно-правового регулювання тощо.

Дедалі частіше конструкція «юридичні особи публічного права» використовується у нормативно-правовому регулюван-

ні публічно-правових відносин, зокрема у нормативно-правових актах, які визначають статус суб'єктів публічного адміністрування, в антикорупційному законодавстві, у стратегіях розвитку державного управління тощо. Водночас фрагментарне застосування і відсутність чітко визначених критеріїв ідентифікації юридичних осіб публічного права у законодавстві породжують, окрім термінологічної невизначеності, низку прикладних проблем. Адже йдеться про публічно-владну діяльність, яка спрямована на задоволення публічних інтересів, і чітке визначення кола таких суб'єктів дасть можливість ефективно застосовувати правові приписи щодо них.

Мета статті: дослідження адміністративної правосуб'єктності Українського національного офісу інтелектуальної власності та інновацій.

Стан розробки проблеми та методи дослідження. Окремі аспекти адміністративної правосуб'єктності розглядалися у працях В. Авер'янова, О. Андрійко, Ю. Битяка, В. Бортник, В. Галунька, О. Кузьменко, П. Лютікова, Р. Мельника, В. Колпакова, С. Стеценка (загальні питання поняття і структури адміністративної правосуб'єктності), О. Зубрицької (адміністративна правоздатність як елемент правосуб'єктності індивідуальних суб'єктів адміністративного права), Т. Коломoeць, Л. Кисіль (юридичні особи публічного права як суб'єкти адміністративного права), Л. Біла-Тіунова, Є.Фролова (юридичні особи публічного права як суб'єкти публічного адміністрування, змістовна характеристика їх функцій), Т. Мацелик (адміністративна правосуб'єктність як онтологічна здатність особи бути суб'єктом адміністративного права), Ю. Дем'янчука, М. Джафарової, Р. Куйбіди, В. Селіванова (концепція адміністративної процесуальної правосуб'єктності), М. Костіва (адміністративна правосуб'єктність юридичних осіб та особливості її реалізації в адміністративно-деліктних відносинах), Б. Мельниченко (адміністративна правосуб'єктність органів публічного управління у країнах Європейського Союзу), В. Пасічника (адміністративна правосуб'єктність юридичних осіб приватного права, її класифікація) та ін. Водночас аналіз означених наукових праць дає підстави констатувати, що наразі відсутні дослідження адміністративної правосуб'єктності Українського національного офісу інтелектуальної власності та інновацій, що і обумовлює вибір тематики нашого дослідження.

Методологічну основу статті становлять формально-логічний, структурно-функціональний та системний методи.

Виклад основного матеріалу. Звернення до проблематики адміністративної правосуб'єктності державної організації «Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій» (далі – УКРНОІВІ) пов'язано насамперед із необхідністю з'ясування питання, чи є УКРНОІВІ державним органом чи юридичною особою публічного права, що підпадають під дію Закону України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII «Про запобігання корупції» (далі - Закон № 1700-VII) [1].

Національний орган інтелектуальної власності (далі – НОІВ) створено відповідно до Закону України від 16 червня 2020 року № 703-IX «Про внесення змін до деяких законів України щодо створення національного органу інтелектуальної власності» (далі – Закон № 703-IX) [2] і визначено, що НОІВ – державна організація, яка входить до державної системи правової охорони інтелектуальної власності, визначена на національному рівні Кабінетом Міністрів України як така, що здійснює повноваження у сфері інтелектуальної власності, визначені цим Законом, іншими законами у сфері інтелектуальної власності, актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та статутом, і має право представляти Україну в міжнародних та регіональних організаціях.

Функції НОІВ, а також делеговані державою владні повноваження виконує юридична особа публічного права (державна організація), утворена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та визначена Кабінетом Міністрів України.

З метою забезпечення виконання НОІВ делегованих владних повноважень керівник НОІВ уповноважений на підписання документів правостановлюючого характеру.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2022 року № 943[3] було визначено, що функції НОІВ виконує Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій (далі – УКРНОІВІ). Однак жоден нормативний акт не містить ні визначення владних управлінських функцій, ні вказівки про наділення такими функціями НОІВ, а отже, і УКРНОІВІ; від-

сутнє законодавче визначення юрисдикції НОІВ, а отже і УКРНОІВІ, покладених в основу поняття державного органу в розумінні Закону 1700-VII,

Немає вказівки на приналежність УКРНОІВІ до органів державної влади і у Законі України від 30 червня 1999 р. №783 - XIV «Про джерела фінансування органів державної влади» [4], де зазначається, що предметом регулювання цього Закону є фінансове забезпечення діяльності системи органів виконавчої влади (Кабінету Міністрів України, міністерств, комітетів, агентств, служб, адміністрацій, департаментів, комісій, управлінь, палат, фондів, інспекцій, бюро та інших центральних органів виконавчої влади і місцевих державних адміністрацій), Верховної Ради України та її апарату, Рахункової палати, Президента України, його адміністрації та інших консультативних і дорадчих органів Президента України, судів України, органів прокуратури України, а також інших органів державної влади, які здійснюють свою діяльність виключно за рахунок бюджетного фінансування (крім випадків, визначених цим Законом) у межах, передбачених Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік.

Водночас відповідно до частини 11 статті 4 Закону України від 1 грудня 2022 р. №2811-IX «Про авторське право і суміжні права» [5] НОІВ не може мати за мету одержання прибутку від своєї діяльності. Фінансування діяльності НОІВ здійснюється за рахунок надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Пунктом 1.1 Статуту Державної організації «Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій», затвердженого наказом Мінекономіки від 9 серпня 2023 року № 10649[6] (далі – Статут), визначено, що УКРНОІВІ засновано на державній власності, належить до сфери управління Мінекономіки та є державною некомерційною організацією. Відповідно до абзацу другого пункту 3.1 Статуту УКРНОІВІ забезпечує виконання статутних завдань без мети одержання прибутку та є неприбутковою організацією. Згідно з пунктом 4.1 Статуту УКРНОІВІ є юридичною особою публічного права. Пунктом 4.6 Статуту визначено, що УКРНОІВІ діє на принципах повної господарської самостійності та самоокупності, самостійно планує свою діяльність, несе відпо-

відальність за її наслідки та виконання зобов'язань перед бюджетами, державними цільовими фондами і контрагентами.

Пунктом 4.13 Статуту визначено, що доходи (прибутки) УКРНОІВІ використовуються виключно для фінансування видатків на його утримання, реалізації мети та напрямів діяльності УКРНОІВІ, визначених цим Статутом та законами у сфері інтелектуальної власності.

Отже, жоден нормативний акт не містить ні визначення владних управлінських функцій, ні вказівки про наділення такими функціями НОІВ, а отже, і УКРНОІВІ; відсутнє законодавче визначення юрисдикції НОІВ, а отже, і УКРНОІВІ, покладених в основу поняття державного органу в розумінні Закону 1700-VII. З іншого боку, Законом № 703-IX і Статутом чітко вказано на належність УКРНОІВІ до юридичних осіб публічного права, а не до органів державної влади; що УКРНОІВІ не є бюджетною організацією, хоча і заснована на державній власності, належить до сфери управління Мінекономіки; не отримує фінансування з Державного бюджету та діє на принципах повної господарської самостійності, самоокупності. Зазначене, на перший погляд, створює сумніви щодо віднесення УКРНОІВІ до державного органу в розумінні Закону 1700-VII і потребує аналізу означеного поняття.

Аналіз поняття «державний орган» у розумінні Закону 1700-VII дозволяє стверджувати, що державним органом згідно із цим Законом є:

1) органи державної влади. Згідно із статтею 6 Конституції України [7] державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України;

2) колегіальний державний орган;

3) інший суб'єкт публічного права незалежно від наявності статусу юридичної особи, якому згідно із законодавством надані повноваження здійснювати від імені держави владні управлінські функції, юрисдикція якого поширюється на всю територію України або на окрему адміністративно-територіальну одиницю.

Такий підхід законодавця до змістовного наповнення поняття «державний орган» у Законі 1700-VII дозволяє зробити висновок

про те, що це поняття, по-перше, є ширшим, аніж поняття «органи державної влади», співвідноситься з ним як ціле та частина; по-друге, є функціональним задля досягнення мети цього Закону - визначення правових та організаційних засад функціонування системи запобігання корупції в Україні, змісту та порядку застосування превентивних антикорупційних механізмів, правил щодо усунення наслідків корупційних правопорушень, оскільки включає й інших суб'єктів публічного права, яким згідно із законодавством надані повноваження здійснювати від імені держави владні управлінські функції, юрисдикція якого поширюється на всю територію України або на окрему адміністративно-територіальну одиницю. Подібно, наприклад, до поняття «адміністративний орган» у Законі України від 17 лютого 2024 р. №2073 - IX «Про адміністративну процедуру» [8].

Зважаючи на зміст Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо створення Національного органу інтелектуальної власності», УКРНОІВІ не є ні органом державної влади, тому на нього не поширюється дія Закону України «Про джерела фінансування органів державної влади», ні колегіальним державним органом.

УКРНОІВІ, на нашу думку, є іншим суб'єктом публічного права, якому згідно із законодавством надані повноваження здійснювати від імені держави владні управлінські функції, юрисдикція якого поширюється на всю територію України, а, отже, державним органом (в частині делегованих йому державою владних повноважень) у розумінні Закону 1700-VII з наступних міркувань:

1) створений на підставі Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо створення Національного органу інтелектуальної власності».

Вказаним Законом встановлена юридична конструкція, згідно з якою НОІВ є статусом, а не юридичною особою; функції НОІВ виконує юридична особа публічного права УКРНОІВІ. При цьому Закон розмежував юридичних осіб публічного права у цій сфері на:

– центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності – Міністерство економіки;

– НОІВ, функції якого виконує юридична особа публічного права, яка не є органом влади, проте є юридичною особою (організація), яка за майновою ознакою належить державі.

Наведена вище модель не є новою для сфери інтелектуальної власності. До прикладу, Міністерство економіки України наказом від 18 травня 2017 р. № 730 «Деякі питання організації діяльності у сфері інтелектуальної власності» [9] уповноважило державне підприємство Укрпатент виконувати функції:

– закладу експертизи, передбачені законами України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на промислові зразки», «Про охорону прав на топографії інтегральних мікросхем», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», «Про охорону прав на зазначення походження товарів» та правилами, встановленими на їх основі;

– «відомства, що отримує», передбачені Договором про патентну кооперацію;

– «Національного відомства», передбачені Мадридською угодою про міжнародну реєстрацію знаків та Протоколом до Мадридської угоди про міжнародну реєстрацію знаків;

– «Національного відомства» та «Відомства», передбачені Гаазьким і Женевським актами Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків.

Згідно з Угодою між Мінекономіки та Міжнародним бюро Всесвітньої організації інтелектуальної власності Укрпатент виконує функції Міжнародного пошукового органу та Органу міжнародної попередньої експертизи відповідно до Договору про патентну кооперацію;

2) повноваження НОІВ надані згідно із законодавством.

При цьому слід звернути увагу на позицію Конституційного Суду України, який у своєму Рішенні від 9 липня 1998 р. № 12-рп/98 [10] вказав, що «терміном «законодавство» охоплюються закони України, чинні міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також постанови Верховної Ради України, укази Президента України, декрети і постанови Кабінету Міністрів України, прийняті в межах їх повноважень та відповідно до Конституції України і законів України».

Такого ж підходу дотримується і Верховний Суд. До прикладу, в постанові Верховного Суду в складі колегії суддів Каса-

ційного адміністративного суду від 2 жовтня 2018 р. у справі № № 822/364/18 зазначається, що «конституційне поняття «Закон України», на відміну від поняття «законодавство України», не підлягає розширеному тлумаченню, це – нормативно-правовий акт, прийнятий Верховною Радою України в межах повноважень. Зміни до закону вносяться за відповідно встановленою процедурою Верховною Радою України шляхом прийняття закону про внесення змін» [11].

Владні повноваження НОІВ є делегованими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в сфері інтелектуальної власності – Міністерством економіки України, і визначені Законом України «Про авторське право і суміжні права», де у частині 3 статті 4 вказується:

« До владних повноважень, делегованих НОІВ, належить:

- приймання і розгляд в електронній та/або паперовій формі заявок на державну реєстрацію прав автора на твори науки, літератури і мистецтва, а також на реєстрацію в електронній та/або паперовій формі договорів, що стосуються прав авторів на твори, здійснення їх реєстрації в електронній та/або паперовій формі;

- ведення в електронній формі Державного реєстру свідочств про реєстрацію авторського права на твір;

- ведення в електронній формі Державного реєстру договорів, що стосуються права автора на твір;

- видача свідочств про реєстрацію авторського права на твір в електронній та/або паперовій формі;

- здійснення публікацій в офіційному електронному бюлетені з питань охорони авторського права і суміжних прав;

- здійснення міжнародного співробітництва у сфері правової охорони інтелектуальної власності і представлення інтересів України з питань охорони авторського права та суміжних прав у Всесвітній організації інтелектуальної власності та інших міжнародних організаціях відповідно до законодавства;

- інформування та надання роз'яснень щодо реалізації державної політики у сфері охорони авторського права та суміжних прав.

З метою забезпечення виконання НОІВ делегованих владних повноважень керівник НОІВ уповноважений на підписання документів правостановлюючого характеру (частина 6 статті 4 цього Закону);

3) згідно із законодавством НОІВ надані повноваження здійснювати від імені держави владні управлінські функції.

І хоча наразі не існує законодавчого визначення поняття «владні управлінські функції», у доктрині адміністративного права дане поняття дискутується у тісному взаємозв'язку із поняттям «суб'єкти владних повноважень», які здійснюють публічно-владні управлінські функції на підставі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, або надання адміністративних послуг. Проте і серед науковців немає однозначного сприйняття зазначених понять.

Водночас у пункті 3 Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20 травня 2013 р. № 8 «Про окремі питання юрисдикції адміністративних судів» [12] вказується, що «для цілей і завдань адміністративного судочинства владну управлінську функцію необхідно розуміти як діяльність усіх суб'єктів владних повноважень з виконання покладених на них Конституцією чи законами України завдань». Відтак можна зробити висновок про те, що реалізація НОІВ делегованих Мінекономіки на підставі Закону України «Про авторське право і суміжні права» повноважень у сфері інтелектуальної власності і є здійсненням ним владних управлінських функцій.

Підтвердженням такого висновку є і частина 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо створення Національного органу інтелектуальної власності», де чітко вказується, що НОІВ є функціональним правонаступником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в сфері інтелектуальної власності, щодо окремих функцій та повноважень з реалізації державної політики у сфері інтелектуальної власності, визначених Законом;

4) юрисдикція НОІВ поширюється на всю територію України, оскільки НОІВ, функції якого виконує УКРНОІВІ, є національним органом, що свідчить про загальнодержавний характер його діяльності.

Висновки. Звернення до проблематики адміністративної правосуб'єктності державної організації УКРНОІВІ пов'язано насамперед із необхідністю з'ясування питання, чи є УКРНОІВІ державним органом чи юридичною особою публічного права, що підпа-

дають під дію Закону України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII «Про запобігання корупції». Проведений нами аналіз відповідних правових засад діяльності УКРНОІВІ дозволяє стверджувати, що жоден нормативний акт не містить ні визначення владних управлінських функцій, ні вказівки про наділення такими функціями НОІВ, а отже, і УКРНОІВІ; відсутнє законодавче визначення юрисдикції НОІВ, а отже, і УКРНОІВІ, покладених в основу поняття державного органу в розумінні Закону 1700-VII. З іншого боку, Законом № 703-IX і Статутом чітко вказано про належність УКРНОІВІ до юридичних осіб публічного права, а не до органів державної влади; що УКРНОІВІ не є бюджетною організацією, хоча і заснована на державній власності, належить до сфери управління Мінекономіки; не отримує фінансування з Державного бюджету та діє на принципах повної господарської самостійності, самоокупності. Зазначене, на перший погляд, створює сумніви щодо віднесення УКРНОІВІ до державного органу в розумінні Закону 1700-VII. На нашу думку, УКРНОІВІ є іншим суб'єктом публічного права, якому згідно із законодавством надані повноваження здійснювати від імені держави владні управлінські функції, юрисдикція якого поширюється на всю територію України, а отже, державним органом (у частині делегованих йому державою владних повноважень) у розумінні Закону 1700-VII, наділений адміністративною правосуб'єктністю, з наступних міркувань: 1) створений на підставі Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо створення Національного органу інтелектуальної власності», яким встановлена юридична конструкція, згідно з якою – НОІВ є статусом, а не юридичною особою; функції якого виконує юридична особа публічного права; 2) владні повноваження НОІВ є делегованими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в сфері інтелектуальної власності – Міністерством економіки України, і визначені Законом України «Про авторське право і суміжні права»; 3) реалізація НОІВ делегованих Мінекономіки повноважень у сфері інтелектуальної власності і є здійсненням ним владних управлінських функцій. Підтвердженням такого висновку є не лише Постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20 травня 2013 р. № 8 «Про окремі питання юрисдикції адміністративних судів», а й частина 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Зако-

ну України «Про внесення змін до деяких законів України щодо створення Національного органу інтелектуальної власності», де чітко вказується, що НОІВ є функціональним правонаступником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, щодо окремих функцій та повноважень з реалізації державної політики у сфері інтелектуальної власності, визначених Законом; 4)юрисдикція НОІВ поширюється на всю територію України, оскільки НОІВ, функції якого виконує УКРНОІВІ, є національним органом, що свідчить про загальнодержавний характер його діяльності.

1. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII зі змінами. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>. 2. Про внесення змін до деяких законів України щодо створення національного органу інтелектуальної власності: Закон України від 16 червня 2020 року № 703-IX зі змінами. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/703-20#Text> (дата звернення 14.10.2024). 3. Деякі питання Національного органу інтелектуальної власності: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2022 року № 943.URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/943-2022-%D1%80#Text>. 4. Про джерела фінансування органів державної влади: Закон України від 30 червня 1999 року №783-XIV зі змінами.URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/783-14#Text>. 5. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 1 грудня 2022 року № 2811-IX зі змінами.URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20#n855>. 6. Статут Державної організації «Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій», затверджений наказом Міністерства економіки України від 9 серпня 2023 року № 10649.URL: <https://ukrpatent.org/atachs/ukrnoivi-statut.pdf>. 7. Конституція України від 28 червня 1996 року зі змінами.URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. 8. Про адміністративну процедуру: Закон України від 17 лютого 2024 року №2073-IX зі змінами. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text>. 9. Наказ Міністерства економіки України від 18 травня 2017 року № 730 «Деякі питання організації діяльності у сфері інтелектуальної власності» зі змінами.URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0730731-17#Text>. 10. Рішення Конституційного Суду України від 9 липня 1998 року № 12-п/98 (справа про тлумачення терміну «законодавство»). URL: [tps://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v012p710-98#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v012p710-98#Text). 11. «Термін «закон» не має розширеного тлумачення». Нова позиція Верховного суду.URL: <https://uavz.org/termin-zakon-ne-mae-rozshyrenogo-tlumachennya-nova-pozyciya-verkhovnogo-sudu/>. 12. Про окремі питання юрисдикції адміністративних судів:

Постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20 травня 2013 року № 8. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008760-13#Text/>.

References

1. Pro zapobihannia koruptsii: Zakon Ukrainy vid 14 zhovtnia 2014 roku № 1700-VII zi zminamy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>. 2. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakoniv Ukrainy shchodo stvorennia natsionalnoho orhanu intelektualnoi vlasnosti: Zakon Ukrainy vid 16 chervnia 2020 roku № 703-IX zi zminamy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/703-20#Text>. 3. Deiaki pytannia Natsionalnoho orhanu intelektualnoi vlasnosti: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 28 zhovtnia 2022 roku № 943. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/943-2022-%D1%80#Text>. 4. Pro dzherela finansuvannia orhaniv derzhavnoi vlady: Zakon Ukrainy vid 30 chervnia 1999 roku № 783-XIV zi zminamy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/783-14#Text>. 5. Pro avtorske pravo i sumizhni prava: Zakon Ukrainy vid 1 hrudnia 2022 roku № 2811-IX zi zminamy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20#n855>. 6. Statut Derzhavnoi orhanizatsii «Ukrainskyi natsionalnyi ofis intelektualnoi vlasnosti ta innovatsii», zatverdzhnyi nakazom Ministerstva ekonomiky Ukrainy vid 9 serpnia 2023 roku № 10649. URL: <https://ukrpatent.org/atachs/ukrnoivi-statut.pdf>. 7. Konstytutsiia Ukrainy vid 28 chervnia 1996 roku zi zminamy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. 8. Pro administratyvnu protseduru: Zakon Ukrainy vid 17 liutoho 2024 roku № 2073-IX zi zminamy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text>. 9. Nakaz Ministerstva ekonomiky Ukrainy vid 18 travnia 2017 roku № 730 «Deiaki pytannia orhanizatsii diialnosti u sferi intelektualnoi vlasnosti» zi zminamy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0730731-17#Text>. 10. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy vid 9 lypnia 1998 roku № 12-rp/98 (sprava pro tlumachennia terminu «zakonodavstvo»). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v012p710-98#Text>. 11. «Termin «zakon» ne maie rozshyrenoho tlumachennia». Nova pozytsiia Verkhovnoho sudu. URL: <https://uavz.org/termin-zakon-ne-mae-rozshyrenogo-tlumachennya-nova-pozyciya-verkhovnoho-sudu/>. 12. Pro okremi pytannia yurysdyktsii administratyvnykh sudiv: Postanova Plenumu Vyshchoho administratyvnoho sudu Ukrainy vid 20 travnia 2013 roku № 8. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008760-13#Text/>.

Kysil Liudmyla. Administrative legal personality of the National Office of Intellectual Property and Innovation of Ukraine

The article examines the administrative legal personality of the Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovation, which is due, firstly, to the modern transformation of administrative law and its methods, which is taking place in the context of administrative and legal reform; secondly, to the vagueness of the legal regulation, which requires a solution to the question of whether the Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovation

is a state body or a legal entity under public law subject to anti-corruption legislation. It has been proven that the Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovation is neither a body of state power nor a collegial state body, but is another subject of public law, which, according to the legislation, is empowered to perform authoritative management functions on behalf of the state, the jurisdiction of which extends to the entire territory of Ukraine. Therefore, the Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovation is a state body (in terms of the powers delegated to it by the state) within the meaning of the Law of Ukraine «On Prevention of Corruption», endowed with administrative legal personality. It is substantiated that the grounds for such a conclusion are the following signs of the Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovation: 1) created on the basis of the Law of Ukraine «On Amendments to Certain Laws of Ukraine Regarding the Creation of the National Intellectual Property Authority», which establishes the legal construction, according to which - NOIP is a status, not a legal entity; the functions of which are performed by a legal entity under public law; 2) its powers are delegated by the central executive body, which ensures the formation and implementation of state policy in the field of intellectual property – the Ministry of Economy of Ukraine, and are defined by the Law of Ukraine «On Copyright and Related Rights»; 3) the implementation by the Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovations of the powers delegated by the Ministry of Economy in the field of intellectual property indicates that it is exercising power management functions; 4) the jurisdiction of the Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovation extends to the entire territory of Ukraine, as it is a national body, which indicates the nationwide nature of its activities.

Key words: administrative legal personality, Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovation, state body, legal entity under public law, state authority, subject of authority, powerful management functions, delegated authority.